

Spm. nr. S 106

Til *justitsministeren* (17/10 86) af:

Lone Dybkjær (RV):

»Vil ministeren oplyse om, hvilke kriterier der lovligt kan lægges til grund for diskrimination mellem forskellige mennesker, f.eks. om det er tilladt i en overenskomst på det private arbejdsmarked at aftale visse vilkår for lønmodtagere med én hårfarve og andre vilkår for lønmodtagere med en anden hårfarve?«

Begrundelse

Efter spørgerens mening er den diskrimination, der for øjeblikket finder sted på arbejdsmarkedet mellem adoptivforældre og biologiske forældre, hvor biologiske forældre får løn og adoptivforældre kun får dagpenge under barselsorloven, udtryk for en situation, der er analog med den i spørgsmålet nævnte. Det vil sige en vilkårlig og usaglig diskrimination.

Svar (24/10 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Lovgivningen indeholder forskellige særlige bestemmelser om forbud mod diskrimination. Lov nr. 289 af 9. juni 1971 om forbud mod forskelsbehandling på grund af race m.v., lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 572 af 28. august 1986, og lov nr. 285 af 9. juni 1982 om beskyttelse mod afskedigelse på grund af foreningsforhold er eksempler på sådanne love, hvor diskrimination af den ene eller anden art forbydes.

Derimod indeholder lovgivningen ikke generelle bestemmelser om forbud mod diskrimination. De ovenfor anførte eksempler er alene udtryk for lovgivningsmagtens ønske om på særlige områder at forbyde visse former for diskrimination. Bestemmelserne er endvidere i et vist omfang gennemført til opfyldelse af internationale forpligtelser i form af konventioner og lignende.

Private personers og virksomheders adfærd på dette område vil derfor være lovlig, i det omfang den ikke strider imod sådanne særlige lovbestemmelser. Det er således ikke muligt at opstille generelle kriterier for ind-

holdet af overenskomster på det private arbejdsmarked. Dog indeholder hovedaftalen af 1973 mellem Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark en bestemmelse om, at afskedigelser ikke må være urimelige.

Det er imidlertid klart, at lovgivningsmagten kan fastsætte yderligere regler om, hvilke forhold der ikke må give anledning til diskrimination, eller regler, der sikrer en ensartet behandling.

Spm. nr. S 107

Til *finansministeren* (20/10 86) af:

Stillinger (SF):

»Kan ministeren bekræfte, at opsparat og opsat pension kan blive negativ, og påtænker ministeren at ændre loven, således at de pensionister, som i god tro har opsparat til pension, får udbetalt deres opsparede pension?«

Begrundelse

Der findes i dag pensionister, som i mange år opsparede pension og derefter skiftede arbejde. Det betød, at deres pension blev opsat til udbetaling, når arbejdstageren blev pensionist. Senere lovgivning har medført, at denne pension ikke er blevet reguleret, hvori- mod samordningsfradraget beregnes af den regulerede folkepension. Dette har medført, at disse pensionister i dag har en »negativ« pension, hvilket betyder, at de i virkeligheden skylder staten penge. Disse penge kommer de selvfølgelig ikke til at betale; men fejlen er, at disse mennesker ikke får deres opsparede pension. Derfor håber jeg, at ministeren – eventuelt administrativt – vil ændre forholdene, således at denne gruppe pensionister kommer ud af en uforskyldt klemme.

Svar (30/10 86):

Finansministeren (Palle Simonsen):

Adgang til opsat pension, f.eks. ved ansøgt afsked, blev indføjet i tjenestemandspensionsloven i 1969. Der har ikke hidtil været hjemmel til, at opsatte pensioner blev reguleret i tidsrummet fra fratrædelsen til udbetalingstidspunktet, hvor reguleringen påbegyndes. På grund af den manglende regulering